

og særlig har fulgt Forhandlingen om Forsvarsvæsenet baade paa Finantsloven og udenfor denne, efter at Revisionen af Hærens og Søværnets Ordning var tilendbragt i 1880, og set, hvorledes den ærede Ordfører ogsaa har været Ordføreren for Behandlingen af Marinens Budget, er denne hele Stilling noget mærkelig. Næppe var Tillæget til Søværnets Ordning givet i 1880, og vil i det første Aar derefter komme til at behandle Finantsloven, førend den ærede Ordfører førte Ordet for ikke at gennemføre den Plan om Flaadens Udvikling, som man Aaret før havde tænkt sig skulde blive gennemført. Man nægtede de Bevillinger, der vare forlangte, og den ekstraordinære Udvikling af Søforsvaret blev der efter de Bevillinger, der bleve givne, i Virkeligheden slet ikke Tale om, og saaledes har man i Hovedsagen fortsat siden den Tid. Den ekstraordinære Udvikling af Flaaden har man Aar efter Aar nægtet; og uagtet man endnu i Aar saa stærkt som muligt søger at tage Søofficererne til Indtægt, er der paa det Budget, som det ærede Thing har vedtaget ved 2den Behandling, et Budget, som jeg ikke har nogen Formodning om, at Flertallet vil rette ved den forestaaende 3die Behandling, ikke bevilget en eneste Øre ud over det Ordinaire til Flaadens Udvikling, man har endogaa i Aar ligesom i adskillige foregaaende Aar sat Udgifterne til Flaadens ordinære Vedligeholdelse og Værstiets Drift saa langt ned, at skal Flaaden i Tidens Løb nøies med Bevillinger af det Omfang, vil det næppe vare ret længe, inden en stor Del af den vil komme til at henligge i Flaadens Leie ubrugelig til det Viemed, hvortil den skal anvendes. Naar de Herrer indtage en saadan Stilling, godtgjøre de i fuldeste Maal Nødvendigheden af, at der trædes op lige overfor dem paa en fast og bestemt Maade, og jeg viger ikke tilbage for fremdeles at give min Anerkjendelse til det, som Regjeringen har gjort paa Forsvarsvæsenets Omraade i de Aar, der ere forløbne, og jeg skal gjerne efter Evne — jeg tillægger ikke den Stilling, jeg indtager, en saa stor Betydning her i Salen — vedblivende vedgaa dette ved enhver Leilighed. Lige overfor det ærede Medlem for Aalborg Amts 5te Valgfreds (B. Holm), der nu gjorde nogle Bemærkninger og bl. A. omtalte militære Personers Skattepligt i Garnisonsbyerne, skal jeg bemærke, at disse militære Personer jo næppe have nogen Indflydelse paa dette Spørgsmaals Afgjørelse. Det er, som det ærede Medlem, der afbrød ham, oplyste, aldeles efter Loven, det er vedtaget her i Thinget,

og jeg tør maasse ogsaa formode, at det ærede Medlem selv har stemt for denne Afgjørelse, der saaledes er truffen.

Krigsministeren (Bahnsen): Jeg vil blot henvende nogle Ord til det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgfreds (B. Holm). Det har naturligvis gjort mig ondt at høre, at han finder mine Udtalelser saa høist mærkelige, men naar han tror, at der skulde ligge i dem noget Stødende for den simple Mand, saa mener jeg unegtelig, at han gjør mig fuldstændig uret deri; thi at jeg siger, at den menige Mand ikke kan forstaa sig paa, om Kjøbenhavns Befæstning bør være et Led i Danmarks Forsvarsplan eller ikke, kan ikke være nedsettende for ham. Der maa være en hel Del Ting, som den almindelige Befolkning ikke forstaaer sig paa. Jeg vil sige, at jeg for mit Vedkommende villig skal indrømme, at der er en overordentlig stor Masse Ting, som jeg ikke har den allerminste Forstand paa. Efter min Opfattelse er der virkelig ikke mange Menneffer her i Landet, der kunne sige, at de have nogen selvstændig Mening om, i hvilken Grad det er hensigtsmæssigt eller ikke, at Kjøbenhavns Befæstning indgaaer som et Led i den store Forsvarsplan. Jeg paaستاar, at man ikke kan sige dette om enhver Officer. Jeg tror tværtimod, at naar man under søger Sagen nærmere, maa man sige, at der maasse ikke er 100 Menneffer her i Landet, som kunne anses for at være specielt sagkundige paa dette Omraade. Naar det ærede Medlem talte om mine Kommissioner og sagde, at de vare nedsatte saaledes, at de skulde have en bestemt Mening om Hensigtsmæssigheden af Kjøbenhavns Befæstning, skal jeg dertil bemærke: For det Første, at de Kommissioner, jeg nævnte, vare ikke nedsatte af mig — det var de Kommissioner, der vare nedsatte i 1872 og 1879, og som jeg ikke havde Noget at gjøre med — og for det Andet skal jeg sige, at i Kommissionen af 1872 var der ikke Tale om Kjøbenhavns Befæstning. Den stod, saavidt jeg veed, ikke i Programmet, der var givet af Regjeringen; man var aldeles frit stillet i dette Spørgsmaal. Det er forøvrigt Noget, som det ærede Medlem fra Helsingør (Thomsen) vil kunne give Oplysninger om, da han havde Sæde i Kommissionen, og ligeledes den ærede Marineminister, der ogsaa var Medlem af denne Kommission. Derfor paaستاar jeg, at ifald Kjøbenhavns Befæstning fremkom som et Resultat af Kommissionens Arbejde, er det et Bevis for, at en Forsvarsplan for Danmark kun bliver fornuftig, naar den indeholder Kjøbenhavns Befæstning. Naar